

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 120/14
Λουξεμβούργο, 10 Σεπτεμβρίου 2014

Απόφαση στην υπόθεση C-491/13
Mohamed Ali Ben Alaya κατά Γερμανίας

Τα κράτη μέλη υποχρεούνται να επιτρέπουν την είσοδο στο έδαφός τους υπηκόων τρίτης χώρας οι οποίοι επιθυμούν να διαμείνουν πλέον των τριών μηνών στο έδαφος αυτό με σκοπό τις σπουδές, εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις εισόδου που προβλέπονται εξαντλητικώς στο δίκαιο της Ένωσης

Συνεπώς, απαγορεύεται στα κράτη μέλη να θεσπίζουν πρόσθετες προϋποθέσεις εισόδου

Οδηγία της Ένωσης ¹ προβλέπει ότι οι υπήκοοι τρίτων χωρών οι οποίοι υποβάλλουν αίτηση εισόδου με σκοπό τις σπουδές για διάρκεια πλέον των τριών μηνών πρέπει να πληρούν πλείονες γενικές και ειδικές προϋποθέσεις, μεταξύ των οποίων να μην αποτελούν απειλή για τη δημόσια τάξη, τη δημόσια ασφάλεια ή τη δημόσια υγεία.

Ο Mohamed Ali Ben Alaya έχει tunησιακή ιθαγένεια και γεννήθηκε το 1989 στη Γερμανία. Το 1995, εγκατέλειψε τη Γερμανία για να εγκατασταθεί στην Τυνησία. Αφού έλαβε το απολυτήριό του το 2010, εγγράφηκε στο Πανεπιστήμιο της Τυνησίας για σπουδές στην πληροφορική, προβαίνοντας συγχρόνως σε διαβήματα για να γίνει δεκτός για σπουδές στη Γερμανία. Προς τούτο, υπέβαλε πολλές φορές επιτυχώς υποψηφιότητα για σπουδές μαθηματικών σε πανεπιστήμιο του Dortmund. Οι γερμανικές αρχές, εκφράζοντας αμφιβολίες ως προς την πρόθεση του M. Ben Alaya να σπουδάσει στη Γερμανία (μεταξύ άλλων, λόγω της ανεπαρκούς βαθμολογίας του, της ελάχιστης γνώσης του της γερμανικής γλώσσας και της μη υπάρξεως σχέσης μεταξύ των προβλεπόμενων σπουδών και του σχεδίου σταδιοδρομίας του), απέρριψαν πλείονες αιτήσεις τις οποίες υπέβαλε ο M. Ben Alaya για χορήγηση θεωρήσεως με σκοπό τις σπουδές.

Επιληφθέν της υποθέσεως, το Verwaltungsgericht Berlin (διοικητικό πρωτοδικείο του Βερολίνου, Γερμανία) ζητεί από το Δικαστήριο να διευκρινιστεί αν η γερμανική διοίκηση έχει εξουσία εκτιμήσεως για να αρνηθεί τη χορήγηση θεωρήσεως για σπουδές στον M. Ben Alaya, ενώ πληροί όλες τις προϋποθέσεις εισόδου που προβλέπει η οδηγία και δεν αποτελεί απειλή για τη δημόσια τάξη, τη δημόσια ασφάλεια ή τη δημόσια υγεία.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο κρίνει ότι από την οδηγία προκύπτει ότι ένα κράτος μέλος υποχρεούται να επιτρέψει την είσοδο στο έδαφός του υπηκόου τρίτης χώρας ο οποίος επιθυμεί να διαμείνει πλέον των τριών μηνών με σκοπό τις σπουδές, εφόσον ο εν λόγω υπήκοος πληροί τις γενικές και ειδικές προϋποθέσεις που απαριθμούνται εξαντλητικώς στην οδηγία.

Περαιτέρω, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η οδηγία αποσκοπεί στη διευκόλυνση της κινητικότητας στο πλαίσιο της Ένωσης των σπουδαστών τρίτων χωρών για την προβολή της Ευρώπης ως παγκόσμιου κέντρου αριστείας για τη γενική και την επαγγελματική εκπαίδευση. Η δυνατότητα κράτους μέλους να επιβάλλει πρόσθετες προϋποθέσεις εισόδου θα προσέκρουε στον σκοπό αυτό.

Μολονότι η οδηγία αναγνωρίζει στα κράτη μέλη περιθώριο εκτιμήσεως κατά την εξέταση των αιτήσεων εισόδου, το Δικαστήριο τονίζει ότι το εν λόγω περιθώριο αφορά αποκλειστικώς τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στην οδηγία αυτή καθώς και, στο πλαίσιο αυτό, την αξιολόγηση

¹ Οδηγία 2004/114/ΕΚ του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2004, σχετικά με τις προϋποθέσεις εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό τις σπουδές, την ανταλλαγή μαθητών, την άμισθη πρακτική άσκηση ή την εθελοντική υπηρεσία (ΕΕ L 375, σ. 12).

των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών (μεταξύ άλλων, όσον αφορά την ύπαρξη απειλής για τη δημόσια τάξη, τη δημόσια ασφάλεια ή τη δημόσια υγεία).

Εν προκειμένω, από τη δικογραφία φαίνεται να προκύπτει ότι ο M. Ben Alaya πληροί τις γενικές και ειδικές προϋποθέσεις της οδηγίας και οι γερμανικές αρχές δεν επικαλέστηκαν έναντι αυτού κανένα λόγο απτόμενο της υπάρξεως απειλής. Το Δικαστήριο κρίνει ότι, υπό την επιφύλαξη της εκ μέρους του αιτούντος δικαστηρίου επαληθεύσεως, πρέπει να χορηγηθεί στον M. Ben Alaya άδεια διαμονής.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582